

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αρ 5. Τρίτη, τῆ 27. Αὐγούστου. 1827. Σαββάτῳ

Ὅσιον προτιμῶν τὴν Ἀλφειοῦ
Ἀγίς.

Τριῶ ἐτησίᾳ πέντε τάλλαρα ἰσπανικὰ, προπληρωτέα κατ' ἐξαμηνίαν.
Ἐκδίδεται μίαν φορὴν τὴν ἐβδομάδα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Λονδίνου 19. Ιουλίου.

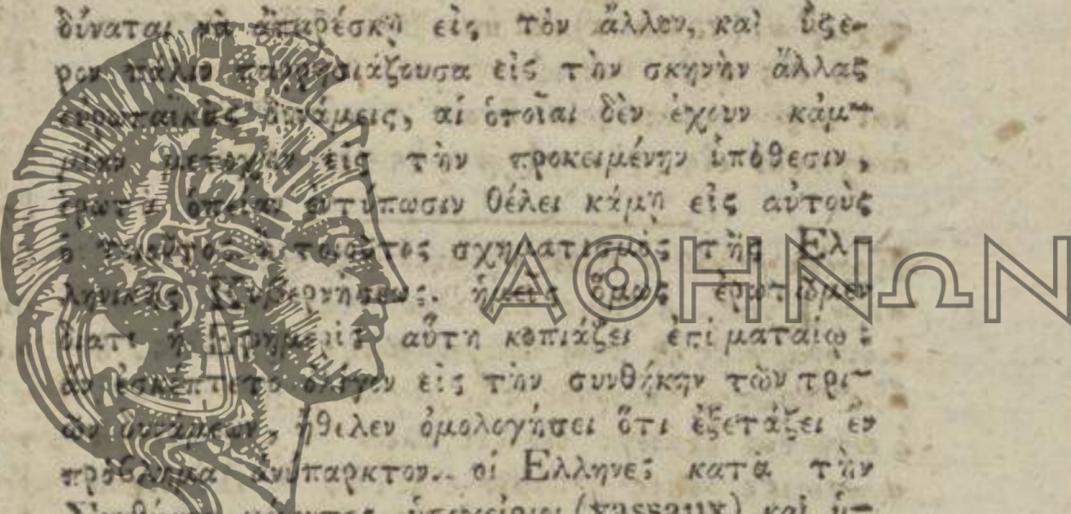
Σήμερον τὸ πρωὶ ἔλοι οἱ ὑπουργοὶ ἀνεχώρησαν ἀπὸ τῆν πρωτεύουσάν καὶ ὑπῆλθον εἰς τὸ Βασίλειον ὅπου συνακροῦνται συμβούλιον. ὁ Μαρσάλος Καρλόδου Ἰλαδου ἀπὸ τὰς χειρῶν τοῦ βασιλέως τὴν σφραγίδα τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ὑποθέσεων ἢ ἐξουχότης του θέλει ἀναλάβῃ τὴν ἐπαύριον τὰς ἐργασίας του. Βεβαιούται ὅτι εἰς τὸ ἴδιον συμβούλιον θέλου ἀποφασισθῆ καὶ αἱ ἄλλαι μεταβολαὶ τῶν ὑπουργῶν, περὶ τῶν ὁποίων ἀνεφέραμεν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα. ὁ ταχυδρόμος (trecourier) Ἡ Εφημερίς τῆς Γαλλίας (gazette de france)

τῆς ὁποίας ἐλίδομεν τὰ ἔσχατα φύλλα μέχρι 20 Ιουλίου περιέχει τὸ ἀκόλουθον ἀρθρον τὸ ὅποιον δὲν μὲν φαίνεται ὅσον παρηγορητικὸν διὰ τὴν μέλλουσαν τῆς Ἑλλάδος τύχην.

ΠΑΡΙΣΣΙΑ 16. Ιουλίου.

Ἡ ἡμερῶσις Εφημερίς (quotidienne) βασιλεύεται μεγάλως ἐξετάζουσα ποῖον εἶδος πολιτικῶ συντάγματος αἱ τρεῖς εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις θέλου ἐπιθέσει εἰς τὴν Ἑλλάδα. ἡ Εφημερίς αὕτη θέλουσα νὰ διαλύσῃ τὴν δυσκολίαν ταύτην περιτοίχει ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε γνωρισμένα εἶδη τῶν Κυβερνήσεων, ἔπειτα ὑποθέτει μίαν κλίμακα τυμπανειῶν, καὶ λέγει ὅτι ἡ δόξα ἀρχῆ ἤτις ἀρέσει εἰς ἓνα ἀπὸ τοὺς συμμαχούς

δύναται νὰ ἀπαδέσκη εἰς τὸν ἄλλον, καὶ ἔξορον καλῶς παραρριζήσῃ εἰς τὴν σκηνὴν ἄλλας εὐρωπαϊκὰς ἀνάμεις, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν κάμῃ μὲν μεταρρῆ εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν, ἔπειτα ὁποῖα ὀτυπασιν θέλει κέρη εἰς αὐτοὺς ὁ ἑαυτοῦ ἑαυτοῦ σφραγιστὸς σχηματισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. ἡ αὕτη ἔσχατος ἐπιτοίχη αὕτη ἢ ἔσχατος αὕτη κερῆ εἰς ἐπιματῶν ἀνὴρ ἐκείνου ὅστις εἰς τὴν συνθήκην τῶν τριῶν ἀνὰ μέρη, ἠθιλεν ὁμολογήσει ὅτι ἐξετάζει ἐν προθέσει ἀνυπαρκτον. οἱ Ἕλληνας κατὰ τὴν Συνθήκην μενόντες ὑποχείριοι (vassaux) καὶ ὑποτελεῖς δὲν θεωροῦνται ὡς ἔθνος ἀνεξάρτητον, ὁ δὲ Σουλτάνος ἔχων, κατὰ τὴν ἴδιαν συνθήκην, τὴ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς ἢ τῆς ἐπιβλέψεως (contrôle) εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Κυβερνητικὰς ἀρχάς, πρέπει νὰ θεωρῆται αὐτὸς ὁ Σουλτάνος ὡς ἡ πραγματικὴ κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος. ἡ ἡμερῶσις Εφημερίς ἠπατήθη μεγάλως συγχέουσα τὴν Κυβέρνησιν με τὰς ἐπιτοίχους ἀρχάς. αἱ τῶν τῆς ἐπιτοίχου διοικήσεως εἶναι τὸσον μακρὴν ἀπὸ τὴν ἰδέαν τῆς Κυβερνήσεως, ὥστε, μίᾳ Κυβερνήσει ἠμπορεῖ νὰ τοὺς μεταβιῇ αὐτοὺς τοὺς τύπους ἀπροσδιορίσῃ, χωρὶς πονεῖν νὰ μεταβληθῇ αὕτη ἢ ἴδια. ἔθεν ἡ Αὐστρία δὲν θέλει ταραχθῆ παντελῶς ἀνὴ ὁ Σουλτάνος ἀντὶ δύο ὀσποδῶρων τῆς βλαχίας καὶ Μολδαβίας ἐδιδώσῃ εἰς καὶ ἄλλον ἓνα διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἢ ἀντὶ ὀσποδῶρου ἐδιδώσῃ εἰς ἓν συμβούλιον δικητικόν,

Ἡ σύντομος αὐτῆ ἀλλ' ἀπροσωπώλητος ἐπι-
 θεώρησις τῆς θετικῆς καταστάσεως τῶν δύο δι-
 αμαχομένων μερῶν δὲν μᾶς ἐπιτρέπει ν' ἀμφιβάλλ-
 ωμεν παντελῶς ὅτι ὁ Σουλτάνος θέλει παρα-
 δεχθῆ τέλος πάντων τὰς βάσεις τῆς ἐν Λουδίνω
 ὑπογραφείσης συμφωνίας, διότι τῆς ὁποίας θέλει
 πάσει τοῦ νὰ νικᾷται, ἡ ἐλληνικὴ ἐπαναστασις δὲν
 θέλει πλέον ταραττῆ τὴν δυναστείαν του, ὁ ἐπικιν-
 δυνὸς λαίλαψ τοῦ βορέως δὲν θέλει κοιταμαυρίζῃ
 πλέον τὸν εὐρῆινον πόντον, διὰ τῆς καύσεως τῆς αἰ-
 ματοχυσίας θέλει λησμενηθῆ ἴσως ἢ ὑποτελής Ἑλ-
 λάς ἀπὸ τοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης, τὴν αὐτο-
 κρατορικὴν του θησαυροφυλάκειον θέλει γλιτώσῃ
 ἀπὸ πολυτίμου φόρου τῆς πρώην νικητρίας του
 Ἑλλάδος, καὶ ἀπὸ ἰκανῶν ἀποζημιώσεων διὰ τὴν
 γῆν τὴν ὁποίαν τόσαι θυσίαι καὶ τόσα αἵματα
 δὲν εἶχον ὡς φέρεται ἐξαγοράσει κατὰ τὴν ἀνάλο-
 γον ἀξίαντης, καὶ μία ἐνέργεια ἀποφα-
 σικὴ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος καθι-
 εράνει τὴν μεγάλην ἀρχὴν τῆς νομιμότητος του
 καὶ περιβάλλει τὴν ὑπερφάνειαν του, ἐνῶ ἡ νικη-
 τὸς Ἑλλάς ὑποτελής καὶ ὑποχείριος θέλει ἀ-
 γορεύσῃ τὴν Κυβέρνησιν καὶ εἶναι τὸν κυ-
 ριντὴν εἰς τὴν ἀσθενεῖαν ἀφθέντων
 τῆς (α)!!

Οχι δὲν πρέπει ν' ἀμφιβάλλωμεν εἰς τὴν ἀ-
 ποδοχίαν τοῦ Σουλτάνου ἀλλὰ μᾶλλον δὲν ἠμπο-
 ρούσαμεν νὰ πισύσωμεν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυ-
 βέρνησις ἐνχαριστήθη εἰς ὀκτώ ἡρῶν διάστημα νὰ
 δόσῃ τὴν ἀπόκρισιν τῆς εἰς τὴν ἐπίσημον κοι-
 νοποιήσιν τῆς συμφωνίας ταύτης.

Αἱ ἱεραὶ σκιαὶ τοῦ ἠρώος Μπέτζαρη καὶ
 τοῦ ἀθανάτου Καραησκάκη καὶ τῶσων ἄλλων μαρ-
 τύρων τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας εἶχον νὰ
 εἶχον δικαίωμα εἰς ἄριστότερον σκέψιν ἐκ μέρους
 τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως: ἀλλ' αἱ ἀντοσχέ-
 διαι ἀποφάσεις τῆς ὀλίγην ἐλπίδα μᾶς δίδουν καὶ
 διὰ τὸ μέλλον, ὡς ἐνατείνωμεν λοιπὸν ὅλας
 τὰς προσφιλεσέρας ἐλπίδας μᾶς εἰς τὴν μεγα-
 λαφυχίαν τῶν φιλαυθρότων μοναρχῶν ἀπὸ τὰ
 κέρματα τῶν ὁπῶν κρέμανται καὶ τὰ συμφέ-
 ροντα καὶ ἡ τιμὴ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὡς ἐλπί-

ζῶμεν ἐπειδὴ, καθὼς λέγουν, ἄλλο τι δὲν ἠμπο-
 ροῦμεν νὰ κάμωμεν.!!

Ἀπόσπασμα Γράμματος ἀπὸ Κοζαντινοῦ πόλεως
 20. Αὐγούστου.

Χθὲς προὶ ἡ Πόρτα ἀπεκρίθη ὅτι δὲν δέχεται
 τὴν μεσετείον τῶν τριῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων
 ἀναφέρεται εἰς τὴν προλαβοῖσαν περιφημοῦ Νύταν
 τῆς 15. Ιουνίου καὶ ἀφίνει εἰς τὸν θεὸν νὰ πολεμή-
 σῃ τοὺς ἐχθροὺς τῆς, οἱ Τρεῖς Πρέσβεις ἀ-
 μέσως ἐκονοποιήσαν μίαν νύταν διὰ τῆς ὁποίας
 φανερώσουν τὰ μέτρα τὰ ὁποία θέλουν λάβῃ πρὸς
 ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῶν Μοναρχῶν τῶν
 ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Πόρτα δὲν ἠθέλησε νὰ τὴν δεχθῆ
 ἔστειλαν σήμερον ταχυδρομοὺς τῶσων εἰς τὰς αὐ-
 τὰς πόλεις καὶ εἰς τοὺς ἀρχιναύαρχους τῶν καὶ
 ἐκ τῶν Κενσόλων τῶν. τῶρα μένει νὰ
 ἀποκριθῶμεν.

Ἐν τῇ ἀποκρίσει περιεχόμενα εἰς τὴν
 ἀνωτέρω ἀποκρίσιν, φανερὰ ὅτι ὁ Σουλ-
 τάνος πρὸ τῆς κατὰ τὸ παρὸν τὸ πρόδημα τοῦ
 ἀποκρίτου, εὐειδόμενος εἰς τὸ συμπληρωτι-
 κό, τὸ ὁποῖον λέγει ὅτι: ἂν τὸ ἐν τῶν δύο
 μερῶν καὶ τὰ δύο διαμαχομένα μέρη δὲν ἤτ-
 θελαν δεχθῆ τὴν προβαλλομένην ἀνακοχίαν, αἱ
 συμφωνοῦσαι ὑψηλαὶ δυνάμεις θέλουν μεταχειρι-
 σθῆ συμφόνως ὅλα τῶν τὰ μέσα διὰ τὴν ἐκ-
 τέλεσιν τούτου τοῦ σκοποῦ, χωρὶς ὅμως
 νὰ λάβωσιν ὁποιοῦνδήποτε μέρος
 εἰς τὰς μεταξὺ τῶν δύο διαφερο-
 μένων μερῶν ἐχθροπραξίας. καὶ δὲν
 εἶναι παράδοξον νὰ ἐλπίζῃ ὅτι εἶναι ἐνδεχόμενον
 διὰ τῆς ἀναβολῆς του νὰπολαύσῃ ἀκίμη πε-
 ρισσότερα δικαιώματα ἀφ' ἑσᾶ μέχρι τοῦδε ἢ
 συνθήκη διαφιλῆει εἰς τὴν Μεγαλειότητά του,
 μάλιστα ἀφ' οὗ ἔμαθεν ὅτι ἡ ἐνεσῶσα τῆς Ἑλ-
 λάδος Κυβέρνησις εἶναι ἀρκετὰ μετασχημα-
 καὶ ἐλευ ἐίος.

ΔΕΛΤΑ ΔΗΜΙΑ ΔΟΗΝΩΝ

(α) ἴδε τὸ 2. ἄρθρον τῆς εἰς Λουδίνου ὑπο-
 γραφείσης συμφωνίας ἐπὶ τοῦς πληρεξουσίους ὑ-
 περγουὺς τῶν τριῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων.

